

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudkyň JUDr. Evy Pechové a Mgr. Martiny Weissové ve věci

žalobkyně

Společnost Podané ruce o. p. s., IČ: 60557621
se sídlem Hilleho 1842/5, Brno

proti

žalovanému

Ministerstvo pro místní rozvoj České republiky
se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2019, č. j. MMR-38249/2019-26,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo k námitkám žalobkyně rozhodnuto jednak o oprávněnosti námitkami napadeného opatření poskytovatele dotace ze dne 18. 7. 2019, jímž žalobkyni nebyla dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech ve znění rozhodném (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“) vyplacena část dotace ve výši 5 % z částky dotace určené k financování veřejné zakázky nárokové v žádosti o platbu č. 003, tj. 80 997,56 Kč, a rovněž tak potvrdil dané opatření s tím, že částka 80 997,56 Kč nebude žalobkyni s konečnou platností vyplacena.
2. Žalobou napadené rozhodnutí bylo odůvodněno žalovaným následovně. Žalovaný skutkový stav věci shrnul tak, že Centrum, jakožto zprostředkující subjekt Řídícího orgánu Integrovaného regionálního operačního programu, provedlo kontrolu veřejné zakázky s názvem „Stavební práce – rekonstrukce objektu Podcestného Mlýna“, přičemž zjistilo pochybení žalobkyně spočívající v porušení § 110 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek ve znění rozhodném (dále jen „zákon o zadávání veřejných zakázek“) tím, že nezačala otevírání obálek s nabídkami v listinné podobě bez zbytečného odkladu po uplynutí lhůty pro podání nabídek. K otevření obálek totiž došlo až po časové prodlevě v délce 10 hodin. Přičemž tuto časovou prodlevu žalobkyně neodůvodnila objektivními skutečnostmi, což způsobilo porušení zásady transparentnosti a mohlo mít dopad i na výběr nejvhodnější nabídky. Žalovaný předně odkázal na výklad sporné lhůty uvedený v rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 10. 12. 2013, sp. zn. 32 Cdo 2484/2012 a v odborných komentářích, kde bylo jednoznačně konstatováno, že předmětná zákonná lhůta má být vykládána ve smyslu co nejkratšího časového úseku, v odůvodněných případech nejvýše v řádu hodin. Jelikož v tomto případě činila časová prodleva od okamžiku uplynutí lhůty pro podávání nabídek do doby zahájení otevírání obálek s nabídkami deset hodin, byl žalovaný přesvědčen, že tuto prodlevu nelze považovat za nezbytný časový úsek pro administrativní a organizační přípravu zahájení otevírání nabídek. Zdůraznil, že smyslem a účelem § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek je zajištění transparentnosti zadávacího řízení a zamezení případné manipulace s obsahem nabídek. Pouhá skutečnost, že se v tomto případě jednalo o noční dobu, tedy mimo obvyklou provozní dobu žalobce, nemůže nijak zabránit případné manipulaci s obsahem nabídek či spekulacím o možném osudu obálek během nočních hodin a v této souvislosti odkázal na rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Rovněž tak žalovaný považoval za vhodné dodat, že určení konce lhůty pro podávání nabídek je zcela v diskreci žalobkyně, bylo tak na ní, na kdy určí zahájení procesu otevírání obálek s nabídkami. V souvislosti s porušením zásady transparentnosti poukázal na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 14. 5. 2007, č. j. Ca 166/2005 – 125 a na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010 – 159, dle nichž ke konstatování netransparentnosti plně postačuje, že v průběhu zadávacího řízení prokazatelně vyvstanou pochybnosti odporující požadavkům zákona na průhlednost a transparentnost zadávacího řízení. Dovodil pak, že postupem žalobkyně v dané věci v rozporu s § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek a tím byla porušena zásada transparentnosti v § 6 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, kdy tento postup žalobkyně mohl mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky, neboť dané pochybení mohlo umožnit manipulaci s obsahem obálek a zároveň vzbudit pochybnosti týkající se osudu obálek s nabídkami během noci ze 13. na 14. července 2018.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobkyně v podané žalobě zrekapitulovala, že je samostatnou právnickou osobou založenou podle dříve platného zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech. Žalovaný je poskytovatelem a žalobkyně příjemcem dotace z tzv. Integrovaného regionálního operačního programu v rámci projektu č. CZ 06.2.56/0.0/16 039/0002181 s názvem „*Rekonstrukce Terapeutické komunity Podcestný mlýn*“ v celkové výši 24 734 354 Kč, a to na základě příslušného rozhodnutí žalovaného o poskytnutí dotace ze dne 27. 7. 2017.
4. Žalobkyně namítala nesprávný právní závěr zaujatý žalovaným v žalobou napadeném rozhodnutí, podle kterého konkrétní postup žalobkyně v této věci mohl mít vliv na výběr nejvýhodnější nabídky. Tato okolnost se stala podmínkou kvalifikace údajného deliktu žalobkyně jako tzv. zjištění vysoké závažnosti s dopadem na výši dotace. Podle názoru žalobkyně však samotná doba (i její délka) je z tohoto hlediska zcela irelevantní, když případné riziko ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky souvisí výhradně s prodloužením s otevřením obálek s nabídkami v důsledku ryze subjektivních, neprůhledných a racionálně nevysvětlitelných důvodů na straně zadavatele, což se však v dané věci nestalo.
5. Podle názoru žalobkyně se žalovaný dopustil dogmatického výkladu zákona s až bezohledně inkvizičním postupem namířeným proti žalobkyni. Žalobkyně zásadně nesouhlasí se zadržením části dotace a odmítá, že by její postup byl v jakémkoli rozporu se zákonem o zadávání veřejných zakázek. Závěrem podané žaloby žalobkyně poukázala na to, že první a podstatná část prodlevy mezi koncem lhůty pro podávání nabídek od 24:00 hodiny dne 13. 8. 2018 a otevřením těchto nabídek v 10:00 hodin dne 14. 8. 2019 byla důsledkem noční doby a její povahy. Žalobkyně zdůraznila, že se z její strany nejednalo o výsledek nějakého svévolného a neprůhledného rozhodnutí, nýbrž o objektivní a předvídatelnou skutečnost. Tato objektivní skutečnost pak měla povahu zjevné faktické nebo dokonce i právní překážky v dalším jednání žalobkyně, pro kterou nemohla a nesměla dále jednat. Případným nařízením otevírání obálek na neobvyklou noční dobu by se žalobkyně spíše vystavovala podezření z účelového šikanování případných uchazečů a tedy i z porušování základní principů zadávacího řízení. Předmětnou dobu lze považovat za legitimní součást doby nezbytně nutné k administrativní, technické a organizační přípravě příslušného úkonu. Podle názoru žalobkyně se nedopustila žádného porušení § 110 odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech a takové porušení nemůže být kvalifikováno jako delikt ve smyslu přílohy č. 5 k Obecným pravidlům pro žadatele a příjemce žalovaného správního orgánu, a tedy i jako zjištění vysoké závažnosti s dopadem na výši přidělené dotace. Žalobou napadeným rozhodnutím byla žalobkyně zkrácena na svých právech, zejména na svém právu na poskytnutí příslušné dotace v plné výši a proto jsou splněny podmínky, které Nejvyšší správní soud vymezil v obdobné věci v již ustálené judikatuře, zejména pak v rozsudku sp. zn. 6 Afs 270/2015.
6. Žalobkyně navrhla soudu, aby žalobou napadené rozhodnutí bylo zrušeno a vráceno k dalším rozhodnutím.
7. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě předně shodně se žalobkyní shrnul skutkový stav věci.. Taktéž poukázal na to, že obecnému výkladu neurčitěho právního pojmu „*bez zbytečného odkladu*“ se věnoval Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 10. 12. 2013, sp. zn. 32Cdo 2484/2012. S ohledem na účel otevírání obálek s nabídkami a zákonodárcem sledovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

smysl právní úpravy musí být lhůta vykládána ve smyslu co nejkratšího časového úseku, tedy v řádu minut a nejvýše desítek minut. V daném případě prodleva mezi skončením lhůty pro podání nabídek a zahájením otevírání nabídek činila deset hodin, přičemž takto dlouhý časový úsek nelze považovat za nezbytný pro administrativní, technickou či organizační přípravu zahájení otevírání nabídek.

8. Žalovaný rovněž odkázal na rozhodovací praxi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a zdůraznil, že určení konce lhůty pro podávání nabídek je zcela v diskreci zadavatele, který by si měl být při jejím stanovení vědom svých povinností vyplývajících z ustanovení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek. Vzhledem k povaze zadávacího řízení nelze interpretovat jednotlivá ustanovení zákona o zadávání veřejných zakázek benevolentnějším způsobem; naopak je nutné přiklánět se spíše k restriktivnímu výkladu a při aplikaci práva v souladu s principem právní jistoty přihlížet k dosavadní rozhodovací praxi soudu a správních orgánů stejně jako k názorům doktrinárním.
9. Setrval na názoru, že v žalobou napadeném rozhodnutí popsané porušení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek zapříčinilo porušení zásady transparentnosti zakotvené v § 6 odst. 1 téhož zákona. Konstatoval, že ponechala-li si žalobkyně obálky s nabídkami po skončení lhůty pro podávání nabídek po dobu delší než nezbytně nutnou pro zajištění administrativní (konkrétně od uplynutí lhůty pro podávání nabídek o půlnoci dne 13. 8. 2018 do otevírání obálek v 10:00 hod dne 14. 8. 2018), technické a organizační přípravy zahájení otevírání obálek, pak může takové jednání vzbuzovat pochybnosti, činit zadávací řízení hůře kontrolovatelným a takové zadávací řízení, během nějž nejsou dodržovány povinnosti zadavatele stanovené zákonem, se nemůže navenek jevit jako férové, řádné a transparentní.
10. Z tohoto důvodu žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
11. Žalobkyně v replice ze dne 10. 1. 2020 nad rámec v žalobě uvedeného konstatovala, že právní názor žalovaného týkající se stanovení lhůty pro podávání nabídek by *ad absurdum* znamenal zákaz stanovit délku lhůty pro podávání nabídek dle počtu dní.

III.

Posouzení žaloby

12. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)].
13. Žaloba není důvodná.
14. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
15. Podle § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech „[p]oskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevypáčené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

na dodržení účelu dotace. Nevypлатit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. j).“

16. Podle § 14e odst. 6 zákona o rozpočtových pravidlech „*[p]rovede-li poskytovatel opatření podle odstavce 1, může pokračovat v proplácení zbývající části dotace“*
17. Podle § 6 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek „*zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti“*.
18. Podle § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek se otevírání nabídek podaných v listinné podobě provede „*formou otevírání obálek s nabídkami, kterého se mají právo účastnit účastníci zadávacího řízení a další osoby, o nichž tak stanoví zadavatel. Zadavatel zahájí otevírání obálek bez zbytečného odkladu po uplynutí lhůty pro podání nabídek“*.
19. Zásadní žalobní námitkou v dané věci je právní posouzení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek ve spojení § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, když správní orgány dospěly k závěru, že žalobkyně porušila povinnosti stanovené zákonem o zadávání veřejných zakázek, protože nezahájila otevírání obálek s nabídkami bez zbytečného odkladu, a proto rozhodly o nevypálení části dotace.
20. Mezi účastníky řízení byl skutkový stav věci nesporný. Podstatnou v dané věci byla zejména skutečnost, že žalobkyně stanovená lhůta pro podávání nabídek uplynula dne 13. 8. 2018 v 24:00 hod a žalobkyně přistoupila k otevírání obálek v 10:00 hod dne 14. 8. 2018; uvedené rovněž koresponduje se zjištěními ze správního spisu.
21. Dále soud uvádí, že klíčovým v dané věci je výklad § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, a to konkrétně v něm obsaženého pojmu „*bez zbytečného odkladu“*. Právním výkladem tohoto pojmu se již správní soudy zabývaly, Městský soud v Praze v rozhodnutí ze dne 22. 9. 2020, č. j. 1 A 51/2020 - 30 a Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 4. 2021, č. j. 1 Afs 362/2020 - 67. Tato soudní rozhodnutí byla vydána v řízení vedeném s totožnými účastníky řízení a ve skutkově shodné věci, pouze zadávací řízení žalobkyně se týkalo jiné veřejné zakázky.
22. Soud proto co se týče posouzení ve věci podstatného a sporného pojmu „*bez zbytečného odkladu“* v § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, jímž je vymezena doba pro zahájení otevírání obálek pro zadavatele veřejných zakázek zcela odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2021, č. j. 1 Afs 362/2020 - 67, kde je uvedeno následující: „*[t]oto sousloví zákonodárce používá i jiných právních předpisech (soukromého i veřejného práva). Soudy tento pojem ve své judikatuře již vyložily. Tak např. Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 15. srpna 2005, sp. zn. IV. ÚS 314/05 uvedl, že pojem „bez zbytečného odkladu“ je nutné vykládat vždy s ohledem na skutečnosti konkrétního případu. Nelze tedy předem stanovit, kolik minut, hodin, dnů či týdnů se pod tento pojem podřadí. Specifičtěji tento pojem vymezil ve svých rozsudcích Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), např. v rozsudku ze dne 20. 11. 2008, sp. zn. 6 As 1/2008; rozsudku ze dne 12. 8. 2010, sp. zn. 9 Afs 20/2010 či rozsudku ze dne 12. 8. 2010, sp. zn. 9 Afs 21/2010 (tyto rozsudky jsou veřejně dostupné, stejně jako všechny rozsudky NSS, na www.nssoud.cz). Podle NSS je třeba tuto lhůtu vykládat v řádu dnů, maximálně týdnů, a to v co nejkratším časovém úseku. Zároveň však NSS zdůrazňuje, že je tento pojem třeba vykládat se zřetelem ke konkrétnímu případu a konkrétnímu zákonnému ustanovení. V posuzovaném případě je tak třeba reflektovat při výkladu pojmu „bez zbytečného odkladu“ účel a smysl právní úpravy obsažené v zákoně o zadávání veřejných zakázek.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

23. K žalobcem namítanému nesprávnému závěru správních orgánů ohledně porušení zásady transparentnosti jím učiněným a správními orgány vytýkaným jednáním, tj. otevření obálek s nabídkami až po deseti hodinách poté, co uplynula lhůta k jejich podávání, soud opět odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2021, č. j. 1 Afs 362/2020 – 67, v němž je k uvedené zásadě řečeno, že: „[z]ásada transparentnosti je přitom jednou ze zásad, které musí zadavatel při postupu podle zákona o zadávání veřejných zakázek dodržovat (viz ustanovení § 6 odst. 1) a to ve všech fázích zadávacího řízení. Tak např. právní komentář k zákonu o zadávání veřejných zakázek účel této zásady charakterizuje tak, že „účelem této zásady je, aby na příslušnou veřejnou zakázku mohlo být, zejména z pohledu dodavatelů, nahlíženo jako na čitelnou a předvídatelnou a rovněž aby tato zakázka mohla podléhat efektivní veřejné kontrole a správnímu přezkumu“ (Vilém PODEŠVA, Lukáš SOMMER, Jiří VOTRUBEC, Martin FLAŠKÁR, Jiří HARNACH, Jan MĚKOTA a Martin JANOUŠEK. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. Ustanovení § 6. 2016. Praha: Wolters Kluwer). V posuzovaném případě je proto nutné vzít v potaz účel ustanovení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, stejně jako zásady, na kterých je zákon o zadávání veřejných zakázek postaven (především výše zmíněnou zásadu transparentnosti). Soud považuje za zřejmé, že cílem daného ustanovení, tj. otevírání obálek za přítomnosti účastníků řízení, je zaručení transparentnosti celého řízení, a zároveň co největší znemožnění možnosti manipulovat s nabídkami ze strany zadavatele (resp. dalších osob). Lhůtu „bez zbytečného odkladu“ je tak nutné v případě ustanovení § 110 odst. 1 vykládat v zásadě jako lhůtu v řádu minut, resp. desítek minut. Jinak řečeno, obálky by měly být otevřeny, co nejdříve po uplynutí lhůty pro podávání nabídek. Lze zároveň v odůvodněných případech připustit, aby k otevření obálek došlo v řádu několika málo hodin, pokud to odůvodňují okolnosti daného případu (např. organizace a technické zabezpečení celého procesu). Zadavatel by však neměl s otevíráním obálek otálet.“
24. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku rovněž tak upozornil, že je možné, že se objeví takové objektivní okolnosti, které proces otevírání obálek znemožní; jednoznačným způsobem se však vyjádřili k tomu, co lze chápat jako okolnost objektivní povahy. Jedná se samozřejmě o případy nečekaného zásahu tzv. vyšší moci. Nicméně i tak je nutné obálky otevřít, co nejdříve (bez zbytečného odkladu) po odpadnutí takové objektivní překážky. K obdobné námitce žalobce, „že noc lze považovat za objektivní překážku znemožňující otevírání obálek, soud s takovou interpretací nesouhlasí. V první řadě je třeba zdůraznit, že je to právě zadavatel veřejné zakázky, který svým rozhodnutím stanovuje, kdy uplyne konkrétní lhůta pro podávání nabídek. Bylo tedy na žalobci, aby zvolil takovou lhůtu, která by mu umožnila dostát svojí zákonné povinnosti otevřít obálky s nabídkami bez zbytečného odkladu po uplynutí této lhůty. Soud musí přisvědčit žalovanému, že noční doba sama o sobě nemůže nijak zabránit případné manipulaci s obsahem nabídek či „spekulacím o možném osudu obálek během nočních hodin“. Přičemž jak v nyní posuzovaném, tak v případě řešeném Nejvyšším správním soudem ve shora citovaném rozsudku, Nejvyšší správní soud uzavřel, že: „v daném případě došlo k otevření obálek s nabídkou až za deset hodin od vypršení lhůty pro podávání nabídek. Pokud by soud přijal žalobcův výklad (tedy, že noční dobu, resp. dobu, kdy nejsou jeho pracovníci přítomni na pracovišti, není možné započítávat do pojmu „bez zbytečného odkladu“), musel by rovněž považovat za v souladu se zákonem případy, kdy zadavatelé stanoví lhůtu pro podávání nabídek např. o páteční půlnoci a následně dojde k otevírání obálek až v pondělí, po uplynutí dvou víkendových dnů, kdy se standardně nepracuje. Rovněž by mohly nastat i případy, kdy zadavatelé určí uplynutí lhůty např. těsně před vánočními svátky a v takovém případě by mohlo být považováno za zákonné otevírání

obálek až po uplynutí těchto svátků. Základním cílem úpravy zadávacího řízení v zákoně o zadávání veřejných zakázek je přitom zaručení transparentnosti celého procesu. Účastníci řízení a i veřejnost obecně, by ve výše popsanych případech mohli naproti tomu snadno nabyt dojmu, že se s obálkami manipuluje, právě např. v nočních hodinách, během dnů pracovního klidu či státních svátků. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce porušil svou zákonnou povinnost stanovenou v ustanovení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, když začal otevírat obálky až po deseti hodinách po uplynutí lhůty pro podávání nabídek. Noční doba není okolností, která by takovou prodlevu mohla objektivně odůvodnit. Ustanovení § 110 odst. 1 je nutné vykládat v tom smyslu, že je nutné obálky začít otevírat, co nejdříve po uplynutí lhůty pro podávání nabídek, tedy v řádu minut či desítek minut, resp. v odůvodněných případech v řádu několika málo hodin (než je např. technicky a administrativně zorganizován celý proces otevírání obálek). Soud znovu zdůrazňuje, že je na zadavateli, kdy stanoví konec lhůty pro podávání nabídek. Je jeho zákonnou povinností, aby tuto lhůtu stanovil tak, že bude v jeho silách začít obálky otevírat co nejdříve po uplynutí této lhůty, např. právě tak, že nebude stanovovat uplynutí lhůty na noční hodinu, kdy pro něj může být nepraktické obálky otevírat.“ Je tak zcela zřejmé, že Nejvyšší správní soud dospěl k jasnému závěru, že žalobkyně porušila svou zákonnou povinnost stanovenou v ustanovení § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, když začala otevírat obálky až po deseti hodinách po uplynutí lhůty pro podávání nabídek, což žalobkyně odůvodnila zcela shodně i v této věci toliko poukazem na noční dobu. Noční dobu nelze bez dalšího považovat za objektivní okolnost znemožňující proces otevírání obálek s nabídkami, neboť se nejedná o nepředvídatelnou, neodvratitelnou a nezaviněnou událost. Přičemž: „[v]šecké svízele, které stěžovatelka popisuje v souvislosti s možným otevíráním obálek s nabídkami v noční době, jdou na vrub stanovení konce lhůty pro podání nabídek na půlnoc rozhodného dne, a nemohou změnit názor kasačního soudu na výklad pojmu bez zbytečného odkladu.“ Žalobkyně ani v nyní posuzované věci netvrdila, že otevírání obálek zabránila jakákoliv neočekávaná překážka. Soud tak shodně konstatuje, že ani v tomto případě prodleva v délce deseti hodin před otevíráním obálek s nabídkami, nelze považovat za jednání bez zbytečného odkladu, přestože značnou část této doby představovala noční doba.

25. Nejvyšší správní soud vyvrátil i námitku žalobkyně, že by snad uvedené posouzení běhu lhůt znamenalo, že dle zákona o zadávání veřejných zakázek by tak nebylo lze stanovit lhůty pro podávání nabídek podle dní, když uvedl: „Zadavatelé podlimitních veřejných zakázek, mezi něž se v této věci řadí stěžovatelka, musí dodržet minimální lhůty pro podání nabídek podle § 54 zákona o zadávání veřejných zakázek. Nastavení okamžiku konce této lhůty je pak plně na uvážení zadavatele. Uplynutí lhůty pro podání nabídek o půlnoci dne 13. 8. 2018 tedy stanovila sama stěžovatelka. Tímto nešťastným načasováním, následovaným určením termínu otevírání obálek s nabídkami na dopolední hodinu následujícího dne, však sama vyšla vstříc pro ni nepříznivému následku v podobě krácení dotace. Pro ospravedlnění otevření obálek s nabídkami s časovým odstupem deseti hodin nelze za dané situace nalézt oporu v zákoně, odborné literatuře ani v rozhodovací praxi soudů či Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Naopak, tato přílehlavě citovaná judikatura apeluje na zadavatele, že mezi skončením lhůty pro podání nabídek a otevíráním obálek má být prodleva co nejmenší, aby byla zachována zásada transparentnosti.“ Soud konstatuje, že i v dané věci to byla opět právě žalobkyně, kdo stanovil lhůtu pro podávání nabídek způsobem, kterým pak sama nebyla schopna dodržet zákonem požadovaný příkaz k přistoupení otevírání obálek bez zbytečného odkladu.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

26. Soud taktéž poukazuje na vyjádření Nejvyššího správního soudu ke skutečnosti, že termín otevírání obálek byl stanoven přímo žalobkyní již v zadávací dokumentaci, tudíž je nutno již z podstaty věci vyloučit jakoukoli nahodilost a nepředvídatelnost prodlení při otevírání obálek.
27. Taktéž Nejvyšší správní soud k obdobné obraně žalobkyně i v dané věci postavené na povaze jejího zvláštního určení doplnil, „že *finanční postih v podobě krácení dotace v dané věci neznamená, že by snad stěžovatelka, která je známá jako prospěšný subjekt neziskového sektoru, sledovala stanovením okamžiku otevírání obálek s nabídkami nekalý úmysl. To však nemůže mít vliv správnost závěru, že o krácení dotace bylo rozhodnuto v souladu se zákonem.*“
28. Soud konstatuje, že nesdílí ani argumentaci žalobkyně, že uplynutí delšího časového úseku od doručení nabídek do jejich otevření, nemohlo samo o sobě ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, tudíž k žádnému nezákonnému postupu ze strany žalobkyně nedošlo. Soud uvádí, že žalobkyně nesplnila zákonný příkaz stanovený v § 110 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek již tím, že nepřistoupila k otevření obálek s nabídkami bez zbytečného odkladu; dle jazykového textu zákonného ustanovení je zřejmé, že není vyžadováno, aby zde přistoupila další skutečnost v podobě zjištění konkrétní manipulace s obálkami k tomu, aby jednání žalobkyně mohlo být kvalifikováno jako nezákonné. V dané věci tak plně postačí zjištění, že žalobkyně se bez objektivních příčin dopustila deseti hodinového prodlení od uplynutí lhůty pro podávání nabídek, než přikročila k jejich otevření.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Z důvodů uvedených shora soud shledal tedy uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a ustálenou judikaturou soudů, soud ve správním řízení neshledal ani taková procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl
30. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve věci samé úspěšná a úspěšnému žalovanému k prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. září 2021

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu